

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O BORAVIŠNOJ PRISTOJBI

I USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. alineji 1. Ustava Republike Hrvatske.

II OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE PROISTEĆI

1. Ocjena stanja

Boravišna pristojba je regulirana Zakonom o boravišnoj pristojbi ("Narodne novine", broj 27/91., 109/93., 30/94., 35/95. – pročišćeni tekst, 59/99., 64/00. i 42/05.).

Zakonom o boravišnoj pristojbi propisani su obveznici plaćanja boravišne pristojbe, uvjeti i način plaćanja boravišne pristojbe, raspodjela i korištenje prikupljenih sredstava boravišne pristojbe, prijava i odjava turista i druga pitanja vezana uz boravišnu pristojbu.

Vlasnici kuća i stanova za odmor i sve osobe koje borave u toj kući ili stanu plaćaju boravišnu pristojbu ako u toj kući ili stanu u turističkom mjestu borave u razdoblju od 15. lipnja do 15. rujna. Oni mogu za sebe i članove svoje uže obitelji izabrati jedan od dva načina plaćanja boravišne pristojbe:

1. u paušalnom iznosu (članak 12. Zakona) ili
2. po noćenju, u kojem slučaju se boravišna pristojba umanjuje za 70% (članak 5. Zakona).

U smislu navedenog Zakona, članovima uže obitelji smatraju se supružnik, djeca, pastorčad, usvojenici, roditelji i usvojitelji.

Vlasnici kuća i stanova za odmor i članovi njihove uže obitelji koji su strani državljani boravišnu pristojbu plaćaju po noćenju, tj. oni boravišnu pristojbu ne mogu platiti u paušalnom iznosu, niti umanjenu za 70% ako plaćaju po noćenju.

Takav način nejednakog pristupanja prema stranim državljanima koji u Republici Hrvatskoj imaju veliki broj kuća i stanova za odmor (prema procjenama stranci su vlasnici oko 70.000 tzv. vikendica), osim do nezadovoljstva, dovodi i do neizvršavanja zakonom propisanih obveza glede uplaćivanja boravišne pristojbe i ne prijavljivanja gostiju turističkoj zajednici. Turistička zajednica i jedinice lokalne samouprave tako gube značajan dio prihoda, a zbog velikog broja neprijavljenih gostiju, znatno je otežano praćenje turističkog prometa.

Po uvođenju novog sustava plaćanja boravišne pristojbe za privatne iznajmljivače koji je uveden 2005. godine, brojni građani koji iznajmljuju sobe/apartmane ukazivali su na nejednakost popunjavanja kapaciteta u privatnom smještaju ovisno o tome gdje se nalazi objekt.

Novi način plaćanja boravišne pristojbe za privatne iznajmljivače vezan je, osim za registrirani broj osnovnih kreveta i za razred turističkog mjesta.

Turistička mjesta se na temelju analize statističkih podataka i značaja tih podataka za hrvatski turizam razvrstavaju u četiri razreda. Razvrstavanje mjesta u razrede ovisi o broju noćenja i vrijednosti (veličini, opsegu) prometa u ugostiteljskoj ponudi.

Razvrstavanjem turističkih mjesta u pojedine razrede ne mogu svi biti zadovoljni. Kad se govori o pojedinim destinacijama i njihovoj promociji i prodaji, poglavito, na inozemnim tržištima, pojedini turistički kapaciteti prodaju se i lakše popunjavaju ovisno o lokaciji samog objekta („ispod i iznad ceste“, „zaleđe grada i na samoj obali“ i sl.).

Osim navedenog, visina boravišne pristojbe koju plaćaju vlasnici kuća i stanova za odmor određena je u DEM. U primjeni to stvara velike poteškoće, kako glede konverzije DEM u Euro, tako i glede kontrole naplate i uplate boravišne pristojbe.

Novim Zakonom o ugostiteljskoj djelatnosti propisuje se da je izvan kampa iznimno dozvoljeno organizirano kampiranje za vrijeme održavanja sportskih, skautskih, kulturno-umjetničkih i sličnih manifestacija na za to određenim prostorima. U Republici Hrvatskoj se organizirano održava sve veći broj priredbi i manifestacija na otvorenom (susreti bikera, koncerti i sl.). U velikom broju slučajeva polaznici tih manifestacija priredbi preko noći borave u opremi za smještaj na otvorenom. Sudionici ne plaćaju boravišnu pristojbu, niti postoji obveza njihovog prijavljivanja turističkoj zajednici.

U 2005. godini u Hrvatskoj je, prema podacima Državnog zavoda za statistiku, boravilo 300.000 nautičara, (podaci za 2006. godinu još nisu dostupni. Nautičari koji imaju zaključen ugovor o stalnom vezu u luci nautičkog turizma na godinu dana, plaćaju boravišnu pristojbu za sebe i sve osobe koje borave na tom plovilu u godišnjem paušalnom iznosu. Oni nautičari koji noće u lukama nautičkog turizma boravišnu pristojbu plaćaju po noćenju. Veliki dio nautičara koji „noće“ u uvalama ne plaćaju nikakve pristojbe, pa niti boravišnu pristojbu.

2. Osnovna pitanja koja se trebaju urediti Zakonom i posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Predloženim Zakonom uvodi se na isti način plaćanja boravišne pristojbe za vlasnike kuća i stanova za odmor državljana Republike Hrvatske i državljana država članica Europske unije i Europskog ekonomskog prostora. To znači da će pristupanjem Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije i Europskog ekonomskog prostora, ako drugačije nije određeno međunarodnim ugovorom, državljanima tih država biti omogućeno plaćanje boravišne pristojbe pod istim uvjetima kao i za hrvatske državljane, tj. ili u godišnjem paušalnom iznosu ili po noćenju, u kojem slučaju se boravišna pristojba umanjuje za 70%.

Na gospodarskim inspektorima Državnog inspektorata veliki je pritisak u kontroli zakonitosti poslovanja, naplate i uplate boravišne pristojbe, te prijavljivanja gostiju turističkoj zajednici, posebno tijekom ljetnih mjeseci.

Ministarstvo mora, turizma, prometa i razvitka je ocijenilo opravdanim prijedloge da se unutar pojedinih razreda turističkih mjesta odrede zone, kako bi se na taj način dala mogućnost samim lokalnim zajednicama da procijene da li je na njihovom području potrebno „zonirati“ turističko mjesto. Odluku o tome donosi predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave na prijedlog turističke zajednice.

Ograničenja pri donošenju navedene odluke odnose se na:

1. raspon koeficijenta; naime, iznos koeficijenta u najnižoj zoni unutar razreda turističkog mjesta ne može biti niži od koeficijenta utvrđenog za prvi slijedeći niži razred turističkog mjesta,
2. mogu se odrediti najviše tri zone unutar jednog razreda turističkog mjesta,
3. u D razredu turističkog mjesta ne mogu se odrediti zone.

Predstavnička tijela jedinica lokalne samouprave odluku o određivanju zona, odnosno visini koeficijenata dostavljaju nadležnoj poreznoj upravi, Državnom inspektoratu i ministarstvu nadležnom za turizam.

Predloženim izmjenama će se osigurati učinkovitija naplata i uplata boravišne pristojbe od vlasnika kuća i stanova za odmor – stranih državljana, bolje praćenje turističkog prometa, omogućit će se brži i jednostavniji inspekcijski nadzor, te usklađivanje našeg zakonodavstva s propisima Europske unije, što u konkretnom slučaju znači s načelom zabrane diskriminacije.

Člankom 12. Zakona iznosi boravišne pristojbe koju plaćaju vlasnici kuća i stanova za odmor određeni su u DEM. Visina boravišne pristojbe koju plaćaju građani kada borave u nekom smještajnom objektu, nautičari i građani-privatni iznajmljivači određuje se u kunama. Više ne postoje razlozi koji bi zahtijevali određivanje visine boravišne pristojbe u stranoj valuti.

Osim toga, do sada kampiranje sudionika manifestacija i priredbi na otvorenom nije bilo regulirano. Prostore na kojima se može kampirati izvan kampa, uvjete koje taj prostor mora ispunjavati, te vrijeme trajanja takvog kampiranja određuju jedinice lokalne samouprave i javne ustanove koje upravljaju određenim područjem.

Tek nakon zakonskog uređenja ovakvog načina kampiranja (izvan kampa) moguće je propisati obvezu plaćanja boravišne pristojbe za one koji borave, tj. noće na za to određenim prostorima. Organizatori takvih manifestacija (samo kad se radi o boravku preko noći – jer boravišna pristojba je vezana uz smještajne objekte, odnosno prostore na kojima se pružaju usluge noćenja) bit će u obvezi naplaćivati boravišnu pristojbu i goste – turiste prijavljivati turističkoj zajednici. Sredstva boravišne pristojbe, osim u sustav turističkih zajednica raspoređuju se i jedinicama lokalne samouprave (19,5% od ukupno prikupljenih sredstava). Namjena tih sredstava određena je zakonom, tj. koriste se za uređivanje naselja u funkciji turizma, za poboljšanje uvjete boravka turista u turističkom mjestu, te za promicanje turizma na području općine ili grada.

Uvođenjem obveze plaćanja boravišne pristojbe i za nautičare kada borave (noće) u nautičkom dijelu luke otvorene za javni promet, prikupit će se veća sredstva od boravišne pristojbe, važna i za sustav turističkih zajednica i kao izdašan izvor sredstava za financiranje jedinica lokalne samouprave. Osim toga, podaci o broju nautičara (plaćanje boravišne pristojbe vezano je uz obvezu prijave turista turističkoj zajednici) bitni su i za praćenje statističkih podataka u turističkom sektoru.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u Državnom proračunu.

IV. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 161. stavku 1. Poslovnika Hrvatskog sabora.

Donošenjem Zakona ukinut će se razlika, tj. pogodnosti koje glede plaćanja boravišne pristojbe imaju hrvatski građani - vlasnici kuća i stanova za odmor u odnosu na strane državljane. Time će se Zakon uskladiti s načelom zabrane diskriminacije iz članka 12. Ugovora EZ.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O BORAVIŠNOJ PRISTOJBI

Članak 1.

U Zakonu o boravišnoj pristojbi («Narodne novine», broj 27/91., 109/93., 30/94., 35/95. – pročišćeni tekst, 30/99., 64/00. i 42/05.) u članku 1. stavku 1. riječi: „Građanin koji“ zamjenjuje se riječima: „Osoba koja“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„Smještajnim objektima u smislu ovog Zakon smatraju se:

- sve vrste ugostiteljskih objekata u kojima se pružaju ugostiteljske usluge smještaja sukladno propisu kojim se uređuje ugostiteljska djelatnost,
- vez u luci nautičkog turizma,
- vez u nautičkom dijelu luke koja je otvorena za javni promet sukladno propisu kojim se uređuje pomorsko dobro i morske luke,
- prostori u kojima je, sukladno propisu kojim se uređuje ugostiteljska djelatnost organizirano kampiranje izvan kampova za vrijeme održavanja sportskih, kulturno-umjetničkih i sličnih manifestacija,
- kuća i stan za odmor.“

Iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„Pravnim i fizičkim osobama koje pružaju uslugu noćenja u smještajnim objektima, u smislu ovoga Zakona smatraju se:

- pravne i fizičke osobe koje su registrirane za pružanje ugostiteljskih usluga smještaja i fizičke osobe koje pružaju ugostiteljske usluge u domaćinstvu, sukladno propisu kojim se uređuje ugostiteljska djelatnost,
- pravne i fizičke osobe koje pružaju uslugu veza u luci nautičkog turizma,
- pravne osobe koje pružaju usluge veza u nautičkom dijelu luke koja je otvorena za javni promet sukladno propisu kojim se uređuje pomorsko dobro i morske luke,
- organizatori sportskih, kulturno-umjetničkih i sličnih manifestacija koji organiziraju kampiranje izvan kampova sukladno propisu kojim se uređuje ugostiteljska djelatnost.“

Članak 2.

U članku 5.c stavku 3. iza riječi „tri“ dodaju se riječi: “jednaka mjesečna“.

U stavku 4. riječi: „iz stavka 7.“ zamjenjuju se riječima: “iz stavka 11.“.

Iza stavka 5. dodaju se novi stavci 6., 7., 8. i 9. koji glase:

„Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave može na prijedlog turističkog vijeća turističke zajednice grada, općine ili mjesta odrediti za turističko mjesto (grad, općinu, naselje) zone i različitu visinu koeficijenta boravišne pristojbe za pojedine zone.

Predstavničko tijelo iz stavka 6. ovoga članka može odrediti najviše tri zone unutar turističkog mjesta. Iznos koeficijenta u najnižoj zoni unutar razreda turističkog mjesta ne može biti manji od koeficijenta utvrđenog za prvi slijedeći niži razred turističkog mjesta.

U D razredu turističkog mjesta ne mogu se određivati zone.

Odluku iz stavka 6. ovoga članka predstavničko tijelo donosi do kraja rujna tekuće godine za slijedeću godinu i dostavlja Ministarstvu financija – Poreznoj upravi, nadležnoj područnoj jedinici Državnog inspektorata i Ministarstvu mora, turizma, prometa i razvitka.“

U dosadašnjem stavku 6. koji postaje stavak 10. riječi: „Općinsko ili gradsko vijeće“ zamjenjuju se riječima: „Predstavničko tijelo iz stavka 6. ovoga članka“, a riječi: „stavka 5.“ zamjenjuju se riječima: „stavka 5., odnosno 7.“ u odgovarajućem padežu.

Dosadašnji stavak 7. postaje stavak 11.

Članak 3.

U članku 6. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„Iznimno od stavka 3. ovoga članka, odredbe članka 5. i 12. ovoga Zakona primjenjuju se na državljane država članica Europske unije i Europskoga ekonomskog prostora.“

Članak 4.

Članak 12. mijenja se i glasi:

„Vlasnik iz članka 2. stavka 1. ovog zakona, za razdoblje od 15. lipnja do 15. rujna može za sebe i članove uže obitelji, boravišnu pristojbu platiti u paušalnom iznosu, kako slijedi:

razred turističkog mjesta	Boravišna pristojba u kunama	
	za dva člana (po osobi)	za svakog sljedećeg člana (po osobi)
A	60,00	25,00
B	45,00	20,00
C	40,00	15,00
D	30,00	12,00

Boravišna pristojba u ostalim mjestima koja nisu razvrstana u razrede uplaćuje se sukladno D razredu turističkog mjesta.

Vlasnik iz stavka 1. ovoga članka dužan je paušalni iznos boravišne pristojbe uplatiti do 15. srpnja tekuće godine na uplatni račun turističke zajednice općine, grada i turističke zajednice mjesta, a ukoliko one nisu osnovane, paušalni iznos boravišne pristojbe vlasnik je dužan uplatiti na uplatni račun Hrvatske turističke zajednice.“

Članak 5.

U članku 16.a u stavku 1. broj „1.000,00“ zamjenjuje se brojem „2.000,00“.

Članak 6.

U članku 17. stavku 1. riječi: „ od 1.000,00 do 3.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „od 2.000,00 do 4.000,00 kuna“.

Članak 7.

Ako drugačije nije uređeno međunarodnim ugovorom koji je na snazi u Republici Hrvatskoj, odredba članka 3. ovoga Zakona stupa na snagu danom stupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije.

Članak 8.

Ovlašćuje se Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Zakona o boravišnoj pristojbi.

Članak 9.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u Narodnim novinama.

O b r a z l o ž e n j e

Članak 1.

U stavku 1. riječ „građanin“ zamijenjena je riječju „osoba“ kao adekvatnijim terminom pod kojim se podrazumijevaju ne samo građani/državljeni Republike Hrvatske, nego i državljani drugih država.

Stavak 2. izmijenjen je na način da se drugačije određuje što se smatra smještajnim objektima u smislu Zakona o boravišnoj pristojbi, a novododanim stavkom 3. pojašnjava se i definira tko se smatra pravnim i fizičkim osobama koje pružaju uslugu noćenja u smještajnim objektima. Pri tome su obuhvaćene i kategorije koje do sada nisu bile obuhvaćene obvezom plaćanja boravišne pristojbe, a to su sudionici organiziranih sportskih, kulturno-umjetničkih i sl. manifestacija ako kampiraju izvan kampa i korisnici veza u nautičkom dijelu luke koja je otvorena za javni promet.

Članak 2.

Novododanim stavcima u članku 5.c ovlašćuju se jedinice lokalne samouprave da na prijedlog turističkog vijeća turističke zajednice odrede najviše tri zone unutar turističkog mjesta i shodno tome različitu visinu koeficijenta boravišne pristojbe za pojedine zone, s time da se u D razredu ne mogu određivati zone. Predstavnička tijela jedinica lokalne samouprave odluke o određivanju zona, odnosno koeficijenata moraju donijeti do kraja rujna tekuće godine za slijedeću godinu i dostaviti ih nadležnoj poreznoj upravi, Državnom inspektoratu i ministarstvu nadležnom za turizama.

U cilju poboljšanja naplate boravišne pristojbe, a kako bi se olakšao rad na terenu i Državnom inspektoratu i samim turističkim zajednicama, u članku 5.c stavku 3. izvršena je intervencija na način da se osigura jednakomjernost i kontinuitet obročnog plaćanja boravišne pristojbe. Predloženom izmjenom nije potrebno mijenjati sankciju propisanu u članku 16.a stavku 1. Zakona.

Također se usklađuje terminologija i zamjenjuju određene riječi ovisno o predloženim izmjenama.

Članak 3.

Brisanjem odredbe članka 6. stavka 3. izjednačavaju se u pravima, odnosno izboru načina plaćanja boravišne pristojbe hrvatski i strani državljani vlasnici kuća i stanova za odmor, tj. državljani država članica Europske unije i Europskog ekonomskog prostora. Naime, člankom 6. stavkom 3. Zakona o boravišnoj pristojbi propisuje se da se na strane državljane ne primjenjuju odredba članka 5 i 12. ovog Zakona. To znači da vlasnici kuća i stanova za odmor-strani državljani boravišnu pristojbu ne mogu, kao državljani Republike Hrvatske plaćati umanjenu za 70%, niti u paušalnom iznosu.

Članak 4.

Člankom 4. iznosi u DEM koje plaćaju vlasnici kuća i stanova za odmor zamjenjuju su iznosima u kunama, te se briše dosadašnji stavak 3. članka 12. koji postaje nepotreban je njime određeno da se boravišna pristojba plaća u protuvrijednosti domaće valute u donosu na DEM po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan uplate.

Članak 5. i 6.

U članku 5. i 6. povisuju se donja granica novčanih kazni za prekršaje.

Članak 7.

Člankom 7. propisuje se da će se odredba kojom se glede plaćanja boravišne pristojbe za vlasnike kuća i stanova za odmor izjednačavaju hrvatski državljani i državljani država članica Europske unije i Europskog ekonomskog prostora primjenjivati od stupanja Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije. Navedeno je u skladu s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica i Republike Hrvatske kojim se predviđa usklađenje s pravnom stečevinom Europske unije i pravnim aktima Vijeća Europe do veljače 2009.

Članak 8.

Člankom 8. daje se ovlaštenje Odboru za zakonodavstvo Hrvatskog sabora da utvrdi i izda pročišćeni tekst Zakona o boravišnoj pristojbi.

Članak 9.

Člankom 9. propisuje se stupanje na snagu zakona.

ODREDBE ZAKONA O BORAVIŠNOJ PRISTOJBI KOJE SE MIJENJAJU I DOPUNJUJU

Članak 1.

Građanin koji u turističkom mjestu izvan svog prebivališta koristi uslugu noćenja u smještajnom objektu u kojem se obavlja ugostiteljska ili turistička djelatnost (u daljnjem tekstu: smještajni objekt) plaća boravišnu pristojbu.

Smještajnim objektom u smislu ovoga Zakona razumijeva se: hotel, pansion, motel, turistički apartman, odmaralište, odmaralište za djecu i mladež, kamp, kuća i stan za odmor, soba za iznajmljivanje, lječilište, planinarski dom, prenoćište, vez u luci nautičkog turizma (sidrištu, privezištu, turističkoj luci, marini i nautičkom centru) i svi drugi objekti u kojima se građanima pružaju usluge noćenja.

Članak 5.

Vlasnik iz članka 2. stavka 1. ovog Zakona i članovi njegove uže obitelji plaćaju boravišnu pristojbu umanjenu za 70%.

Članovima uže obitelji vlasnika kuće i stana za odmor u smislu ovoga Zakona smatraju se supružnik, djeca, pastorčad, usvojenici, roditelji i usvojitelji.

Članak 5.c

Građani koji su registrirani za pružanje usluge smještaja u domaćinstvu sukladno propisu kojim se uređuje ugostiteljska djelatnost (u daljnjem tekstu: građani u domaćinstvu), plaćaju godišnji paušalni iznos boravišne pristojbe za svaki krevet i smještajnu jedinicu u kampu koji se koriste za pružanje usluga smještaja sukladno propisima o pružanju usluga smještaja. Dodatni (pomoćni) kreveti oslobođeni su plaćanja godišnjega paušalnog iznosa boravišne pristojbe.

Iznimno od odredbi stavka 1. ovoga članka, građani koji sukladno rješenju o odobrenju za pružanje ugostiteljskih usluga građana u domaćinstvu, iznajmljuju dvije sobe ili jedan apartman do najviše četiri postelje, u općinama i naseljima u kojima je prosječna godišnja popunjenost kapaciteta u privatnom smještaju prema podacima turističke zajednice manja od 40 dana, boravišnu pristojbu mogu naplatiti istodobno s naplatom pružene usluge noćenja ili boravišnu pristojbu platiti u paušalnom iznosu.

Građani u domaćinstvu dužni su godišnji paušalni iznos boravišne pristojbe uplatiti na uplatni račun turističke zajednice općine, grada ili turističke zajednice mjesta do 31. srpnja tekuće godine ili u tri obroka, s time da posljednji obrok dopijeva 30. rujna tekuće godine.

Godišnji paušalni iznos boravišne pristojbe iz stavka 3. ovoga članka je umnožak broja kreveta, odnosno broja smještajnih jedinica u kampu, koeficijenta razreda turističkog mjesta u kojem se pružaju usluge smještaja u domaćinstvu i visine boravišne pristojbe iz stavka 7. ovoga članka.

Koeficijenti razreda turističkog mjesta u kojem se pružaju usluge iz stavka 1. ovoga članka, utvrđuju se u visini 1,00 za razred A, u visini 0,85 za razred B, u visini 0,70 za razred C i u visini 0,50 za razred D i druga nerazvrstana mjesta.

Općinsko ili gradsko vijeće, za općine i gradove, odnosno naselja u kojima je prosječna popunjenost kapaciteta u privatnom smještaju veća od 40 dana godišnje, na prijedlog turističkog vijeća turističke zajednice općine, grada ili mjesta može donijeti odluku o povećanju koeficijenta iz stavka 5. ovoga članka, ali tako utvrđeni koeficijent može biti u najviše dvostrukom iznosu od iznosa koeficijenta propisanog u stavku 5. ovoga članka.

Visinu boravišne pristojbe iz stavka 4. ovoga članka, na prijedlog ministra nadležnog za turizam utvrđuje Vlada Republike Hrvatske.

Članak 6.

Boravišna pristojba plaća se po svakom ostvarenom noćenju, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

Boravišnu pristojbu pod jednakim uvjetima plaćaju i strani državljani.

Na strane državljane ne primjenjuju se odredbe članka 5. i 12. ovoga Zakona.

Članak 12.

Vlasnik iz članka 2. stavka 1. ovog zakona, za razdoblje od 15. lipnja do 15. rujna može za sebe i članove uže obitelji, boravišnu pristojbu platiti u paušalnom iznosu, kako slijedi:

razred turističkog mjesta	Boravišna pristojba u DEM	
	za dva člana (po osobi)	za svakog sljedećeg člana (po osobi)
A	15	6
B	12	5
C	10	4
D	7,5	3

Boravišna pristojba u ostalim mjestima koja nisu razvrstana u razrede uplaćuje se sukladno D razredu turističkog mjesta.

Boravišna pristojba plaće se u protuvrijednosti domaće valute u odnosu na DEM po srednjem tečaju Narodne banke Hrvatske na dan uplate.

Vlasnik iz stavka 1. ovoga članka dužan je paušalni iznos boravišne pristojbe uplatiti do 15. srpnja tekuće godine na uplatni račun turističke zajednice općine, grada i turističke zajednice mjesta, a ukoliko one nisu osnovane, paušalni iznos boravišne pristojbe vlasnik je dužan uplatiti na uplatni račun Hrvatske turističke zajednice.

Članak 16.a

Novčanom kaznom od 1.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj građanin u domaćinstvu koji paušalni iznos boravišne pristojbe nije uplatio na uplatni račun turističke zajednice općine, grada ili turističke zajednice mjesta do 31. srpnja, odnosno 30. rujna tekuće godine (članak 5.c stavak 3.).

Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, gospodarski inspektor Državnog inspektorata može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja, u iznosu od 1.000,00 kuna.

Članak 17.

Novčanom kaznom od 1.000,00 do 3.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj vlasnik kuće i stana za odmor u turističkom mjestu, koji turističkoj zajednici iz članka 14. stavak 3. ovoga Zakona ne prijavi svoj boravak ili boravak ostalih osoba u tom objektu u razdoblju od 15. lipnja do 15. rujna tekuće godine, ili ne plati boravišnu pristojbu u roku od pet dana po završenom boravku u turističkom mjestu, na uplatni račun turističke zajednice općine, grada ili turističke zajednice mjesta (članak 13. stavak 4.).

Za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka, gospodarski inspektor Državnog inspektorata može naplatiti novčanu kaznu na mjestu izvršenja prekršaja, u iznosu od 500,00 kuna.